

De Konservatives Ordfører, *Christmas Møller*, gav efter nogle indledende Bemærkninger om hele den økonomiske Situation en Fremstilling af de forskellige Valutaværn-Loves Tilblivelse, særlig Venstres Stilling til disse. Han omtalte dernæst Virkningerne af Valutacentral-Ordningen og fremhævede, at naar man, selv for en kortere Tid, skulde fortsætte med denne Ordning, var det for de Konservative en given Forudsætning, »at man saa ogsaa virkelig anvender det Instrument, man her har faaet, anvender det stærkt, anvender det beskæftigelsesmæssigt, anvender det baade overfor Landbrug og Industri. Man vilde ikke pludseligt kunne gaa bort fra det bestaaende System — der maatte en Overgangstid til —, men efter de Konservatives Opfattelse maatte Valutacentral-Ordningen »erstatte af en Politik, hvor Toldpolitikken sættes i Forgrunden, og hvor Handelstraktater opsiges«. Taleren spurgte i denne Forbindelse Udenrigsministeren, om det ikke vilde være rigtigt at møde til Forhandlingen med England efter Ottawa-Konferencen saaledes, »at man snarest muligt kan handle, ikke hemmet af Handelstraktater, men saa fri af de nuværende Handelstraktater og Mestbegunstigelsessystemer som overhovedet muligt«. Det vilde vel være muligt at holde Kronen paa et højt og hæderligt Stade med det nuværende System, men dette lod sig efter de Konservatives Mening langt bedre gøre paa anden Maade. »Vi vil langt foretrække, og før eller senere, efter mit Skøn hurtigt, maa man over til, at den naturlige Maade at regulere Indførselen af Varer her til Landet paa, Toldpolitikken, ogsaa tages i Brug, og at man derefter sørger for, at der kan føres en Kronepolitik, som svarer til den Linie, der i det store og hele har været fulgt, saaledes at vi bevæger os i Sterlingomraadet, maaske ikke med den udprægede Stivhed, som man til Dato har set, men at vi bevæger os i dette Omraade enten ved det ene eller det andet Middel. Det maa være Maalet i den Tid, hvor det ogsaa efter vor Opfattelse er nødvendigt at se Tiden noget an, og hvor der derfor som den anden Halvdel til den Politik, der skal føres, til Valutapolitikken maa kædes en Række Foranstaltninger overfor et Erhvervsliv, som er i meget stor Nød«.

Niels Frederiksen (R. V.) ansaa det for nødvendigt at beholde den nuværende Ordning og ønskede Lovforslaget gennemført med den foreslaaede Tidsfrist. Han troede ikke, at Afleveringspligtens Ophævelse vilde blive til Gavn for Landbrugets Økonomi, hvis man fremdeles vilde blive i Sterlingomraadet, men mente, at den af Regeringen bebudede Politik var den rigtigste, »den nemlig, at Regering og Rigsdag paa-byder Nationalbanken at holde Sterlingkursen saa vidt muligt, men dernæst gennemfører en Række Foranstaltninger, der